

Знай наших!
Олександр Монець
65 років
працює
вчителем,

3 НИХ
51-
ДИРЕКТОРОМ!

Розповідь про педагога — на с.9

Любов сильніша за війну

**Думали, що загинув...
А він став грозою
рашистів і ...
нещодавно одружився!**

Історія Героя з Нововолинська — на с.8

Самородки із народу

Після поранення на фронті
Іван Кравчук плете з мамою різдвяні дідухи

Оберіг, створений майстром-воїном, має особливу силу

Відома соломкарка з Волині **Марія Кравчук** із синами **Іваном** та **Василем** плете новорічні витвори з побажаннями на переможний рік. Уперше мусили працювати і без світла, але, як каже мисткиня, за будь-яких обставин — «із великим хвилюванням за кожну мить життя моєї України»

У дідуха, сплетеного майстром-воїном, особлива енергетика.

Сама **Марія Кравчук** декорує дідухи і відправляє замовникам, які цінують і вміють відчувати їхню прадавню силу.

«Дідух здавна є символом предка-покровителя, зачинателя роду.»

Каже: «Ось така наша місія, навіть у час війни...».

Варто зауважити, що **Іван Кравчук**, волинянин із золотими руками, є учасником ще однієї великої місії: воював у ЗСУ, а нині, після поранення, удома — знову займається улюбленою справою. ■

Зустріч із сином Іваном у госпіталі (червень-2022).

Українцям же нині так потрібна єдина армія покровителів, земних і небесних!

З роси Вам і води, Господарю, на многії літа!

7 січня Небесна Зоря сяє по-особливому величаво та неповторно для керівника ТзОВ «Городище» Луцького району, заслуженого працівника сільського господарства України

Анатолія Олександровича НИКОНЮКА

Дорогий
Анатолію Олександровичу!

Від імені всього колективу поспішаємо привітати Вас із прийдешнім святом — з днем вашого народження.

Для нас велика честь працювати під керівництвом такої мудрої людини, як Ви. Ми не перестаємо дивуватися вашому професіоналізму та лідерським якостям. Але Ви не просто керівник, а й прекрасний співрозмовник і відмінний порадник. Ви власним прикладом спонукаєте нас до ще більш серйозної роботи. Ми бажаємо Вам успіхів, щастя, міцного здоров'я й терпіння в такий нелегкий час. Нехай ваша робота приносить тільки задоволення, а ми будемо Вас підтримувати і допомагати. Залишайтеся завжди таким мудрим, терплячим і справедливим керівником.

З повагою ваші віддані працівники ТзОВ «Городище».

Шановний імениннику!

Із вдячністю, гордістю і повагою люди промовляють ваше ім'я у багатьох містах і селах Волині! У нашому Звиняченському лиці Вас називають невтомним добродійцем навіть наймолодші діточки, а ми, дорослі, знаємо, що Україна буде, якщо її засіватимуть зерном, мудрістю й хорошими справами такі особистості, як Ви. І пісенні слова — «Ціни немає хлібові святому й рукам, що хлібом пахнуть золотим» — написані про Вас!

Адресуємо Вам найщиріші вітання. Бажаємо міцного-міцного здоров'я. Моглимо, щоб закінчилася війна й здійснилися всі мрії — ваші, наші й усіх українців. Многोलіття Вам, Господарю, й росяних світанків на добро, на життя, на любов вашої чудової родини.

З повагою педагогічний, учнівський і батьківський колективи Звиняченського лицю Горохівської територіальної громади.

Шановний

Анатолію Олександровичу!

Від світанкової до вечірньої зорі Ви невтомно засіваєте своє життєве поле хорошими справами, і за це дбайливо доглянута земля дякує Вам врожайми, а люди — добрими словами й молитвами.

Для Вас немає неможливого, якщо йдеться про благо громад. Ви мудрий і справедливий керівник. Завжди позитивно вирішуєте всі проблеми, прохання та завдання. І у Перемозі над ворогом буде ваш великий внесок.

Щиро вітаємо з днем народження! Бажаємо Вам міцного здоров'я, родинної радості, поваги від людей і Божої любові. З роси Вам і води на многії і благодії літа!

З повагою голова Горохівської територіальної громади **Віктор ГОДИК**, староста Звиняченського старостинського округу **Тетяна ПАНАСЮК**, жителі сіл Звиняче та Красів.

Пульс тижня**1 січня рятувальники відкачували воду з домогосподарств**

Про це повідомила пресслужба Головного управління ДСНС України у Волинській області

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Підрозділ ДПРЧ-8 міста Каменя-Каширського у складі п'яти чоловік працював у декількох домогосподарствах на вулиці Мазепа, які зазнали підтоплення талими й дощовими водами (**на фото**). За допомогою двох мотопомп бійці ДСНС відкачали понад 1180 кубометрів води з п'яти обійсть. ■

Фото із сайту dsns.gov.ua.

12 тисяч гривень діти вторгували для ЗСУ

Напередодні Нового року у Чорницькому ліцеї імені Володимира Мельника, що на Маневиччині, відбувся святковий благодійний ярмарок

Богдана КАТЕРИНЧУК

Учні 1–11 класів продавали солодощі: торти, тістечка, печиво, які вражали вишуканістю та розмаїттям. Ця подія ще більше об'єднала батьків, учнів та вчителів, бо ж мала благородну мету – зібрати кошти на потреби Збройних сил України. Кожен охочий зміг поласувати солодощами й відчувати, що долучився до спільної доброї справи.

«Щиро вдячні всім учасникам ярмарку, на якому було зібрано 12 170 гривень. Слава нашому щирому народу! Все буде Україна!» – читаємо на фейсбук-сторінці Чорницького ліцею у повідомленні про передноворічну акцію. ■

Погода**На Різдво прийде похолодання**

Найближчими днями на Волині значно знизиться температура. Подекуди позначка на термометрі сягне 14 градусів нижче нуля. За народними прикметами, така різка зміна погоди – до хорошого врожаю

За прогнозами українських синоптиків, 6 січня буде хмарно, ввечері йтиме дрібний сніг. Вітер північно-західний, 4 метри за секунду. Температура повітря вночі – мінус 6 градусів, удень – плюс 3. За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було у 1988-му – плюс 10, а найхолодніше – 1971-го – мінус 21,6 градуса.

7-го вранці прогноують сильний сніг, а ближче до вечора – дрібний дощ. Вітер північний, 3–5 метрів за секунду. Температура повітря вночі – 11 градусів морозу, удень – плюс 1.

8-го буде сонячно лише у першій половині дня без опадів. Вітер східний, 4–8 метрів за секунду. Температура повітря вночі – 14 градусів нижче нуля, вдень – мінус 6.

У Рівному 6 січня весь день небо буде вкрите хмарами, вранці прогноують дощ зі снігом. Температура повітря вночі – 3 градуси морозу, вдень – плюс 3.

7-го утримається хмарна погода, у другій половині дня йтиме дрібний сніг. Температура повітря вночі – 11 градусів морозу, вдень – плюс 1.

8-го хмари вкриють небо у другій половині дня, без опадів. Температура повітря вночі – 15 градусів морозу, удень – мінус 10. ■

Офіційно**«Кожен із нас – фронт. Кожен із нас – основа оборони»**

Із новорічного звернення Президента України Володимира ЗЕЛЕНСЬКОГО

Фото із сайту president.gov.ua.

Дорогі українці!

Цей рік почався 24 лютого. Без передмов і прелюдій. Різко. Рано. О 4-й годині.

Було темно. Було гучно. Багатьом було складно, комусь – страшно. Минуло 311 днів. Нам усе ще може бути темно, гучно й складно. Але нам точно вже ніколи не буде страшно. І ніколи не буде соромно.

Це був наш рік. Рік України. Рік українців.

24 лютого ми прокинулись. Інші ми. Інший народ. Інші українці. Перші ракети остаточно зруйнували лабірінт ілюзій. Ми побачили, хто є хто. На що здатні друзі, вороги, а головне – на що здатні ми самі.

24 лютого мільйони з нас зробили вибір. Не білий прапор, а синьо-жовтий стяг. Не втеча, а зустріч. Зустріч ворога. Опір і боротьба.

...24 лютого ми почали творити нашу Перемогу. З багатьох цеглинок – сотень інших перемог.

Ми перемогли паніку. Не розбіглись, а зібрались. Ми перемогли сумніви, зневіру, страх. Ми повірили в себе й у свої сили. Збройні сили України. Розвідку. Нацгвардію. СБУ. ССО. Прикордонників. Тероборону. ППО. Поліцію. ДСНС. Усі наші сили оборони й безпеки. Я пишаюся вами всіма, наші воїни!

Цей рік можна назвати роком втрат для України, для всієї Європи, для всього світу. Але це неправильно. Ми не маємо так говорити.

Ми нічого не втратили. У нас забрали. Україна не втратила синів і доньок – їх забрали вбивці. Українці не втратили домівок – їх знищили терористи. Ми не втратили своїх земель – на них зайшли загарбники. Світ не втратив мир – росія його зруйнувала.

Цей рік поранив нас у серце. Ми

«24 лютого мільйони з нас зробили вибір. Не білий прапор, а синьо-жовтий стяг. Не втеча, а зустріч. Зустріч ворога. Опір і боротьба.»

виплакали всі сльози. Прокричали всі молитви. 311 днів. Про кожну хвилину нам є що сказати. Але більшість слів – зайві. Вони не потрібні. Не потрібні пояснення, прикраси. Потрібна тиша. Щоб почути. Потрібні паузи. Щоб усвідомити.

...Це неможливо забути. І неможливо пробачити. Але можливо перемогти.

Ми вистояли на ногах, бо було те, що нас тримало. Наш дух.

Ми б'ємося й битимемося далі. Заради головного слова – «Перемога».

Вона точно буде. Ми йдемо до неї 311 днів.

Віддали багато сил. Але в мить, коли здається, що ти вже не можеш іти далі, згадайте, що ми вже з вами пройшли.

Я хочу сказати всім вам: українці, ви неймовірні! Погляньте, що ми зробили й що ми робимо!

«Ми б'ємося й битимемося далі. Заради головного слова – «Перемога».

Як наші воїни з перших днів розносять цю «другу армію світу».

Як наші люди зупиняли колони їхньої техніки.

Як дід зупиняв руками танк.

Як жінка збила дрон банкою помідорів.

Як в окупації крали ворожі танки, БТри, гелікоптер, снаряди.

Як збирали за години на «Ловців Шахедів», морські дрони, броньовики, «швидкі» й «Байрактари».

Як витримали всі погрози, обстріли, касетні бомби, крилаті ракети,

Найкращий для нас салют – на складах окупантів. Найкращий подарунок – цифри у звіті Генштабу.

Ми не знаємо достеменно, що принесе нам новий, 2023, рік. Але готові до всього.

Нові здобутки? Ми будемо щасливі. Нові удари? Ми будемо непохитні. Продовження боротьби? Будемо битися. А коли переможемо – будемо обійматися.

Дорогі українці!

Нехай цей рік буде роком повернення. Повернення наших людей. Воїнів – до своїх родин. Полонених – до своїх домівок.

Переселенців – до своєї України.

Повернення наших земель. І тимчасово окуповані стануть назавжди вільними.

Повернення до звичного життя. До щасливих хвилин без комендантської години. До земних радощів без повітряних тривог.

Повернення того, що у нас вкрали. Дитинства наших дітей, спокійної старості наших батьків.

Щоб на канікулах онуки приїхали до бабусь і дідусів. На кавуни в Херсон. І на черешню в Мелітополь.

Щоб наші міста були вільними. Наші друзі – вірними.

І щоб у звітах біля цифри 100 тисяч знищених ворогів, тисяч одиниць знищеної російської техніки з'явилася наша головна цифра і головний успіх – 603 628 кілометрів квадратних. Площа незалежної України, як це було з 1991 року. Як це буде завжди.

Нехай усе це принесе новий рік. Ми готові за це боротися. Ось чому кожен із нас тут. Я тут. Ми тут. Ви тут. Усі тут. Ми всі – це Україна.

Слава Україні!**З Новим роком! ■**

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше). Доставка.

Тел.: 0991813332, 0976492371.

П П БУРМАКА Н.П.

Працюємо за попереднім записом. **14, 21, 28 січня**

ефективне лікування від АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне **www.nadiya.com.ua**

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок): тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1 (0472) 63-16-16, 63-25-28

Героїня з сусідньої вулиці

Фото з сайту volyn.com.ua.

Пані Тетяна намагається не брати з собою в дорогу родичів полеглих, адже нестерпно важко бачити їхній біль.

«Першого загиблого після 24 лютого лучанина-Героя привезла я...»

Волонтерка Тетяна Потоцька ніколи не плаче на людях, хоча з початку війни виконує дуже важку, але важливу місію: доставляє на Волинь тіла загиблих захисників. А ще наша землячка доправила на передову на одну тонну допомоги, а нещодавно влаштувала Новорічне свято та зустріч зі Святим Миколаєм для дітей полеглих Героїв

АНКЕТА ЧИТАЧА ГАЗЕТИ «ВОЛИНЬ»:

1. Прізвище, ім'я, по батькові, вік, професія.

– Потоцька Тетяна Федорівна, 45 років, приватний підприємець.

2. Скільки часу ви з газетою «Волинь»?

– Важко сказати, багато років. Спочатку мама передплачувала, тепер я. Це видання – щось дуже рідне, своє.

3. Чим заробляєте собі на життя?

– Займаюсь ритуальним і туристичним бізнесом. Розумію, що дивне поєднання. Втім, похорони – це рідина справа, брат із дружиною давно займаються і я до них приєдналася. А щодо екскурсій... Я ніколи не любила сидіти на місці, заводила автівку і кудись їхала. Часто літала в Ізраїль. Одного разу побачила, як недопрацьовує гід: йому було ліньки зайвий раз розповісти чи показати людям щось цікаве. Тоді у мене з'явилася думка, що можу це зробити ліпше і повноцінніше.

Я не надто крутий бізнесмен, але ця справа мені подобається. Ми часто буваємо в Греції, в Туреччині та Ізраїлі, але тут не йдеться про пляжні курорти. Поєднуємо паломництво з відпочинком, відвідуємо святині, а потім придумуємо щось цікаве – чи на морі, чи на термальних джерелах, чи деінде. Ці поїздки мене дуже підтримують, бо тут же ніхто не бачить, як я плачу, ніхто

не відає, скільки ліків я приймаю... А там, де мене ніхто не знає, я стараюсь «висповідатись». Приїжджаю оновлена.

4. Чи завжди вистачало на шматок хліба?

– Траплялося декілька моментів, коли доводилося шукати по всіх закутках, кишнях, шухлядах копійки, щоб придбати буханець. Дуже тяжко було у 1992 році, коли помер мій тато і ми з мамою залишилися самі... А інший скрутний період настав, коли у мене забрали бізнес у столиці. Один із прокурорів поклав око на це підприємство – і мені приставили пістолет до голови у прямому значенні цього слова. Я залишилася з величезними боргами. Крім того, якогось співчуття від знайомих людей майже не відчувала. Все це далось зовсім нелегко.

«**Нині вся моя родина в Україні. Чоловіки воюють. Племінник вважається безвісти зниклим. Вже третій місяць не можемо знайти...**»

5. Як ви дізналися, що почалася повномасштабна війна? Як відреагували?

– Мене розбудив дзвінок від брата. Він – військовий льотчик, живе неподалік аеродрому. Каже: «Таню, прокидайся. Війна». Я зразу не могла збагнути. Довго сиділа на ліжку, перемелювала що думку. А потім піла пігулки, бо стрибнув тиск. Далі прийшло розуміння. Нині вся моя родина в Україні. Чоловіки воюють. Племінник вважається безвісти зниклим. Вже третій місяць не можемо знайти...

6. Що змусило вас уперше поїхати на передову?

– Я поїхала на фронт, навіть не усвідомлюючи, як і багато хто на Заході

країни, що таке війна, що таке ракетні атаки. Наприклад, племінники, які приїхали до нас із Харкова, плачуть, коли звучить сигнал повітряної тривоги, а наші діти сміються. Тоді, потрапивши під обстріл, я навіть намагалася щось фотографувати. Тепер розумію, наскільки це було нерозважливо.

Вперше поїхала за полеглим татом моєї подруги. Звісно, вирушила не порожнім бусом. Тоді машину завантажили волонтери з Рівного. Потім працівники військкомату попросили допомоги далі доставляти тіла Героїв. Так сталося, що першого загиблого після 24 лютого лучанина привезла я... Він виявився сином мого знайомого.

7. Який момент у житті був найтяжчий?

– Це – зрада. Тут йдеться не про інтимні стосунки, а швидше – про людяність. Коли ти готовий за когось і у вогонь, і в воду, а він виявляється зовсім не тим, ким намагається здаватися.

8. Ви вмієте куховарити? Маєте коронну страву?

– Я вмію водити автомобіль (сміється. – Ред.). А моя коронна страва – це краєць хліба із сосискою з магазину. Дякую Богу, що маю маму. Коли приходжу додому, мене чекає її гарячий суп.

9. Хто крутіший: кіт чи пес? У вас є чотирилапий друг?

– Зі мною живе дівчинка-красуня Стейсі. Вона – ротвейлер, що важить уже більше 50 кілограмів. Це «телятко» настрибує на мене кожного разу, коли я повертаюся додому, обцілює і заряджає позитивом. Тому, очевидно, пес крутіший.

10. Що вам сниться?

– Це дивно, але мені сняться завжди дуже гарні сни: я на морі, літаю, у полі... Вони всі кольорові і яскраві.

11. Ви вірите в диво?

– Вірю в Боже чудо. Впевнена, що Господь може створити такі дива, яких людина навіть не здатна збагнути. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Олександр КРАВЧУК – боєць із міста Луцька;
Роман ЖУРАВЕЛЬ – боєць із села Старики, що на Горохівщині;
Святослав СИМІНСЬКИЙ – боєць із села Носачевичі, що на Рожиченщині;
Олександр ОСТАПЧУК – боєць із села Словатичі, що на Ківерцівщині;
Роман ОЛІЙНИК – боєць із села Когильне Володимирського району;
Олексій МЕЛЬНИЧУК – боєць із села Павлівка, що на Іваничівщині;
Андрій МЕЛЬНИЦЬКИЙ – боєць із Володимира;
Іван КЛЯВЗУНІК – боєць із села Деревок, що на Любешівщині;
Олексій АВРАМУК – боєць із села Жабче, що на Горохівщині;
Богдан ДУСИК – боєць із села Зарудчі, що на Любешівщині;
Андрій ОЛЕЩУК – боєць із села Старі Кошари Ковельського району;

Віталій ДЕРЛЮК – боєць із селища Сенкевичівка, що на Горохівщині;
Артем ВАКУЛІНСЬКИЙ – боєць із села Жорнище, що на Ківерцівщині;
Віктор КОТИКОВИЧ – боєць із села Троянівка, що на Маневиччині;
Олександр КОСТЮК – військовослужбовець із села Смоляри-Світязькі, що на Шаччині;
Олександр КАРПІК – боєць із міста Каменя-Каширського;
Олег КОРЕЦЬКИЙ – боєць із села Мартинівка Луцького району;
Роман ТКАЧУК – боєць із села Костюхівка, що на Маневиччині;
Віктор ПРИЧ – боєць із села Світязь, що на Шаччині;
Андрій ПОЛІНКЕВИЧ – боєць із селища Шацьк (останні троє загинули в ДТП на Житомирщині, їдучи з передової додому у короткочасну відпустку).

Погляд

Василь УЛІЦЬКИЙ,
редактор відділу політики
газети «Волинь»

Якби росіяни взяли Київ, то і Зеленський, і Порошенко лежали б в одній ямі

Багато хто вже висловився про так звані, вибачте, політичні «срачі», додам ще свої п'ять копійок

Вважаю внутрішню політику Володимира Зеленського неправильною через його авторитарні замашки. Якщо двома словами, то він – український варіант угорського Орбана. Причому Зеленський як робив активні кроки до побудови автократії в Україні до війни, так продовжує і нині. Як приклад – підписання ним якраз перед Новим роком законопроектів про Конституційний суд та про медіа, які експерти вважають такими, що не наближають нас до Євросоюзу, а навпаки – віддаляють, хоч влада намагається переконати у зворотному. Згідно з новим законом про медіа, приміром, блокувати роботу неурядових ЗМІ і закрити їх можна навіть без рішення суду. Це все, звісно, бачать на Заході, – цими днями про це навіть писала «Нью-Йорк таймс», адже там не тільки за палкими промовама нашого Президента стежать. При цьому у нас тих, хто критикує суперечливі рішення влади під час воєнного стану, можуть назвати ледь не ворогами. Виходить, що робити дурниці під час воєнного стану можна, а вказувати на них – ні.

Але.

Після повномасштабного вторгнення росіян Володимир Зеленський не втік, а зайняв чітку позицію з відстоювання України, ніяких більше «пасередінок». Це вкрай важливий фактор. Саме так – молодець, «бо не втік», хоч чимало людей не вважають це досягненням і навіть насміхаються. Але насправді Зеленський дуже добре справляється на світовій арені із роллю Верховного Головнокомандувача. І навіть на внутрішній уже дійшов до гасла «Армія, мова, віра». А це, повторю, головне. Бо дає змогу втримати Україну. А різні дурниці, від яких не вдається відвернути владу зараз, доведеться виправити потім після Перемоги і нових виборів з допомогою то-таки ЄС.

Я це до того, що дуже важливо для українців відмовитись від чорно-білого сприйняття політиків. Якщо ти за З. – то він однозначно гарний, а П. – поганий. І навпаки. Гадаю, це неправильний підхід. Треба оцінювати конкретні дії політиків, які можуть бути як «білими», так і «чорними». Якщо, звісно, цей діяч визнає право України на існування, в іншому випадку він, без сумніву, – ворог. Може, якби українці так міркували, то не гризли б з таким азартом один одному політичні горлянки навіть під час війни. Треба зрозуміти одну просту річ: якби росіяни увійшли в Київ, то і Порошенко, і Зеленський лежали б в одній ямі. Мертвими. Чи сиділи б у концтаборі. Разом із тисячами своїх прихильників. На відміну від Медведчука з Бойком.

Тому ще раз: ворог – у кремлі. І кожен, хто своїми діями наближає Перемогу, вартий підтримки і визнання того, що робить, навіть якщо є твоїм «заклятим» політичним опонентом.

Бо понад усе – Україна! ■

Пряма мова

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент України, лідер «Європейської Солідарності», у своєму вітанні з Новим, 2023-м, роком:

Зима буде важкою. Холодною, як крига, – в тилу. На фронті – гарячою, як пекло! Але на воєнних дорогах у поїздках на фронт я зустрічався з тисячами різних людей, цивільних і військових. Тому знаю: ми переможемо... Ми показали, що можемо творити дива. Путін хотів блицкригу за три дні, а вже безнадійно застряг на понад триста днів. 2023 року на нього чатує поразка, а на нас чекає Перемога!

■ Прямая мова**«Путін досі не розуміє, що українці зроблені із заліза»**

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Валерій ЗАЛУЖНИЙ, Головнокомандувач ЗСУ, у своєму привітанні українців із Новим 2023 роком і Різдвом:

«Ми не обирали війну. Але ми прийняли бій. І сам Бог на нашому боці.

На наших плечах і плечах наших рідних – важкі випробування, біль і страждання. Це Різдво має присмак сліз і колір крові.

Проте нам вистачить сил здолати ворога. У боротьбі народжується нація. Хай вас, рідні, береже Господь.

Нехай наша Перемога стане початком розквіту України і кінцем для росії.

Всіх, хто в строю, хто зараз утримує наші позиції. Рідних і близьких наших захисників і захисниць. Всіх, хто молиться, вірить, допомагає Збройним силам. Всіх, хто разом із нами протистоїть світовому злу, – з Новим роком і Різдвом Христовим».**Бріджит БРІНК, посол Сполучених Штатів в Україні, назвала масовану атаку росіян у новорічну ніч боягузливою і заявила, що її країна вірить у нашу Перемогу:**

«росія боягузливо напала на Україну в перші години нового року. Але, схоже, путін досі не розуміє, що українці зроблені із заліза. Америка впевнена, що Україна переможе у 2023 році. Слава Україні!»

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, про масовані російські атаки ракетами і дронами українських міст:

«Ця російська ракетна атака – це не підсумок року, як би цього не хотіли терористи, це підсумок долі самої ж росії... Кілька хвиль ракетного удару в передноворічний день, ракети проти народу – це зробили нелюди. Нелюди програють. Терористам це вже не змінити. На Пасху вони робили такі удари, на Різдво, на Новий рік. Вони називають себе християнами, дуже кічаться своїм православ'ям, але вони за диявола. Вони за нього і з ним».

Олаф ШОЛЬЦ, канцлер ФРН, про те, що Німеччина буде підтримувати Україну:

«2022 рік пройшов під знаком єдності та сили, з огляду на війну РФ проти України. Європейський Союз і НАТО виявили давно не бачену згуртованість. Путін не захопив Україну за кілька днів, як планував. Навпаки: українці хоробро захищають свою Батьківщину – у тому числі й завдяки нашій допомозі. І ми продовжуватимемо підтримувати Україну».

Єнс СТОЛТЕНБЕРГ, генеральний секретар НАТО, про те, чому Північноатлантичному альянсу необхідно допомагати Києву:

«Це може звучати парадоксально, але військова підтримка України – найшвидший шлях до миру. Звичайно, я закликаю союзників робити більше. В інтересах нашої безпеки забезпечити перемогу України і не допустити перемоги путіна».

Андрій ЄРМАК, глава Офісу Президента, про те, що не буде ніяких перемовин із путіним:«Я ще раз хочу сказати, що ніяких компромісів із цим президентом (росії. – **Ред.**), із цією владою щодо незалежності, територіальної цілісності, суверенітету не буде, не буде «Мінська-2», не буде нових Нормандських домовленостей».**Наталія БАЛЮК, головний редактор газети «Високий замок», про нинішню владу в Україні:**

«... Але ще цікавіше спостерігати за нашою владою, яка під впливом трагічних обставин зробила великий ментальний ривок: від ідеології «какаразниці» до знесення пам'ятників та перейменування вулиць, від зазірання в очі путіну та вітання його з Новим роком до усвідомлення, хто є справжнім ворогом і абсолютним злом. Щоправда, видихати щодо «зеленої влади» передчасно. Є ще багато речей, від яких гидко. Як кажуть, їм хоч кіл на голові теши. Але якщо влада думає, що війна все спіше, то глибоко помиляється. Якщо зараз багато що «не на часі» і суспільство справді на певні речі вимушено закриває очі, то час, коли все згадають, неминуче прийде. Відповісти доведеться і за, м'яко кажучи, бездіяльність до війни, і за мародерство під час війни... Суспільство не буде миритися з тим, проти чого боролосся. Бо воюють українці з агресором саме за те, аби не стати росією. Не лише географічно, але й політично та ідеологічно».

Дмитро КУЛЕБА, глава МЗС, про обстріли путінцями українських міст і сіл:

«Цього разу масована ракетна атака росії свідомо спрямована на житлові райони, а не на нашу енергетичну інфраструктуру. Военний злочинець путін «святкує» Новий рік, вбиваючи людей. росія має бути вигнана з Ради безпеки ООН, де вона завжди перебувала незаконно».

■ Із перших уст

Петро Порошенко – журналістці Наталці Фіцич: «2023 рік – це буде рік нашої Перемоги і миру для всієї звільненої української території».

«Без членства України в НАТО ця війна не закінчиться»

Петро Порошенко в інтерв'ю телеканалу «Прямий» пояснив, чому наполягає на входженні нашої країни до Північноатлантичного альянсу і що удари по українській цивільній інфраструктурі дають повне право ЗСУ на відповідь: росіяни мають відчувати, як це – жити в умовах повітряних тривог

Ольга СОКОЛОВА**«ЯК ТІЛЬКИ МИ ВІДМОВИМОСЯ – ПУТІН ТОЧНО ДО НАС ПОВЕРНЕТЬСЯ»**

«Ніякого іншого механізму глобальної безпеки для України, ніж членство в НАТО, не існує. Без членства України в Північноатлантичному альянсі ця війна не закінчиться. І не намагайтеся шу-

обійдеться без НАТО, може, відмовиться від НАТО, – це найменша ціна, яку ми маємо заплатити... Як тільки ми відмовимося – путін точно до нас повернеться», – наголошує п'ятий Президент.

«Поясніть, будь ласка, чому інших механізмів для захисту Швеції чи Фінляндії, крім НАТО, не існує, а для України хтось намагається щось вигадати? Це має одне пояснення: страх перед

окупанта. Вони нарешті зрозуміють, що війна – це не «спеціальна воєнна операція», на яку вони будуть дивитися з дивана, слухаючи соловйова чи скабесву. Війна – це горе. А якщо росія це не зрозуміє зараз, з кожним місяцем для неї цей тягар буде більшим».

«Якщо росія дозволяє собі запускати «шахеда» по українських цивільних об'єктах, електростанціях, підстанціях, цивільних будинках, це дає Україні моральне право відповідати тим самим. І не буде в європейській частині російської федерації безпечного місця – так, як немає зараз безпечного місця на всій території України. І тричі подумайте росіяни: що ми робимо в Україні», – говорить Порошенко.

«Це налякає путіна. Бо путін – боягуз. Він був переконаний, що візьме Україну за три дні, а сьогодні, як я кажу американцям, «йде трьохсотий з лишком день триденної війни».

«Отже, 2023 рік – рік нашої Перемоги і миру для всієї звільненої української території через нашу Перемогу. Це буде перемога демократії, свободи, вільного демократичного світу», – переконаний Петро Порошенко. ■

«ПУТІН – БОЯГУЗ. ВІН БУВ ПЕРЕКОНАНИЙ, ЩО ВІЗЬМЕ УКРАЇНУ ЗА ТРИ ДНІ, А СЬОГОДНІ, ЯК Я КАЖУ АМЕРИКАНЦЯМ, «ЙДЕ ТРЬОХСОТИЙ З ЛИШКОМ ДЕНЬ ТРИДЕННОЇ ВІЙНИ».

кати якихось форм безпекових гарантій. Не працює нічого. Бо країна-агресор, яка була і залишається поки що (сподіваюсь – поки що) постійним членом Ради безпеки ООН, на якій базувалася безпекова повоєнна ситуація, – виявилася агресором. Все, це зруйнувало всю систему», – наголошує Порошенко.

«Ми маємо чітко розуміти: не всі у Сполучених Штатах переконані, що єдиним виходом для України є членство в НАТО. І це для нас дуже важливе завдання – ні в якому разі ми не маємо говорити, як за ці десять місяців я багато чув, що, може, Україна

путіним і зайва довіра до путіна. Моя порада таким горе-політикам, горе-експертам – не бійтеся путіна і не вірте путіну. Вчіться в українських Збройних сил!» – резюмує Порошенко.

«КОЛИ ДАМО АДЕКВАТНУ ВІДПОВІДЬ НА АТАКИ «ШАХЕДІВ» – РОСІЯНИ ЗЛЯКАЮТЬСЯ»

Також п'ятий Президент прогнозує: «росія буде знищена не тільки нами на фронті, але й зсередини. Чим більше путін буде нас лякати мобілізаціями по 1,5 мільйона, тим потужніше війна ввійде в кожен дім російського

■ Що віщує небесна канцелярія?**Січень вагається: чи гріти українців, чи морозити шляхи для наступу**

Народний синоптик із Кам'яно-Каширського Володимир Деркач (на фото) продовжує спостерігати за природою у «міжріздвяний» час (з 25 грудня до 7 січня), щоб спрогнозувати погоду для земляків на весь рік. З читачами «Волині» він поділився ексклюзивними передбаченнями на перший місяць переможного (!) 2023-го

СІЧЕНЬ

Початок нового року буде напруженим теплим та сухим. Оподи почнуться із середини першої декади. Дощитиме майже щодня. Температура повітря поступово опускатиметься. Вночі здебільшого буде мінус, вдень – плюс або близько нуля. Друга десятиденка позначиться посиленням опадів з перервою на 1–2 дні. Стане холод-

ніше, але 2–3 дні морозів варто очікувати лише наприкінці декади. Далі погода часто змінюватиметься: похолодання чергуватиметься з відлигою. Слабкі опади випадають досить часто. ■

Підготував **Леонід ОЛІЙНИК.****Підписуйтесь на наш Telegram-канал Volyn nova**

■ Незагойна рана

Бойова медикня Олена Созонюк загинула, рятуючи побратимів

На жаль, пам'ять про неї осквернив священнослужитель упц мп

Софія ГАВРИЛЮК

Уродженку села Обенижі Ковельського району Олену Созонюк проводжали в останню дорогу золотої осінньої пори 2022 року. Звістка, що на війні загинула молода медикня з Волині, що осиротіла її маленька донечка, вразила багатьох і вкарбувалася у пам'ять ще й завдяки історії її життя. 28-літня Олена служила в 14-й механізованій бригаді імені князя Романа Великого, а до лав українського війська стала ще у 2015 році. Як розповідають рідні, змалку вона була дуже наполегливою, завжди досягала мети. Промовистим є факт, що Олена разом із сестрою-близнючкою Ольгою були на Майдані у Києві. «Я ж їх не пускала. Але хіба втримаєш?» – пригадує мама дівчат, пані Віра.

Після Революції гідності Олена закінчила університет і поринула в роботу, їздила на заробітки. Всі гроші вклала в рідний дім. У 2015-му вирішила вступити до лав Збройних сил України. Згодом зізналася рідним, що тричі ходила до військомату, та її все не брали на службу. За четвертим таки взяли. Мама Олени згадує той момент: «Вона сказала, що вже підписала контракт. Наче відро холодної води вилила на голову. І що вдієш? Кричи не кричи! Але хіба я її втримала б? Вона в нас така була вперта! Захоче – зробить, як вирішила».

Спочатку Олена була польовим кухарем у зоні АТО. Згодом отримала звання старшого сержанта, пройшла курси, стала бойовим медиком. Продовжувала контракт тричі. У лютому

« Коли по рації передавали, що є 300-й і його треба евакуювати, вона без вагань бігла. »

2016-го Олену Созонюк нагородили відзнакою Президента України «За участь в антитерористичній операції».

...Коли розпочалось повномасштабне вторгнення росіян, Олена з побратимами й посестрами перебувала

Оленчина донечка тепер каже: «Моя мама померла. Її вбили росіяни».

на полігоні на Рівненщині. Питання, воювати чи ні, для неї не стояло. У розмовах з рідними бойова медикня казала, що боїться не смерті, а щоб не прийшла на рідну Волинь російська армія. Сміливою й жертвовною запам'ятали волинянку її побратими, зокрема Юрій Сліпко: «Не кожен чоловік-військовий мав таку відвагу. Коли по рації передавали, що є 300-й і його треба евакуювати, вона без вагань бігла». Кажуть, як є: вона рятувала інших, а себе врятувати не змогла.

Нещодавно ім'я жінки-воїна знову було в багатьох на устах: її пам'ять осквернив московський піп із місцевої церкви. Він звинуватив Оленіного батька в тому, що місцева громада за-

бачала перейти під юрисдикцію ПЦУ і що той нібито його побив. Хотів компенсації. Сестра Ольга повідомляла: «Священник сказав, що ми отримали гроші за мою сестру, яка загинула на війні, то можемо заплатити. Коли Олена була жива і приїхала в село останній раз, він до неї сказав: «Ти ще жива?!»».

Бойова медикня із села Обенижі житиме вічно: пам'ять про неї берегтимуть її мала доня, родина, односельці, волиняни, усі, кому вона врятувала життя й чий життя захищала, йдучи на війну. На щастя, коли процес набрав розголосу, в тому числі і в нашій газеті та на сайті volyn.com.ua, священнослужитель забрав свою заяву із суду... ■

■ Біда

Дівчинка з Рівненщини врятувала батьків, а сама загинула

Ця трагічна подія сталася нещодавно у місті Дубні – виявилось, що родина отруїлася чадним газом

Олена ВОЛИНЕЦЬ

П'ятирічна донька розбудила батька й матір, коли їй стало зле. Саме завдяки цьому їх вдалося реанімувати.

«Вероніка першою прокинулася – почала блювати, просила пити. Вона розбудила Сергія та Олю (тата й маму. – Ред.). То Оля викликала «швидку», бо почула, що їй недобре», – розповіла журналістам бабуся дівчинки Марія Левченко.

Медики діагностували отруєння чадним газом. Сім'ю госпіталізували. Дорослих вдалося врятувати. А ось дівчинка, яку медики реанімували 40 хвилин, на жаль, померла.

Правоохоронці розслідують трагедію як нещасний випадок. «Вентиляційна шахта на кухні закрита тканиною. Відповідно доступ повітря був обмежений. У кімнаті, де встановлений ко-

Новорічне свято було затьмарене непоправною втратою – тепер лиш зі знімків усміхатиметься донька...

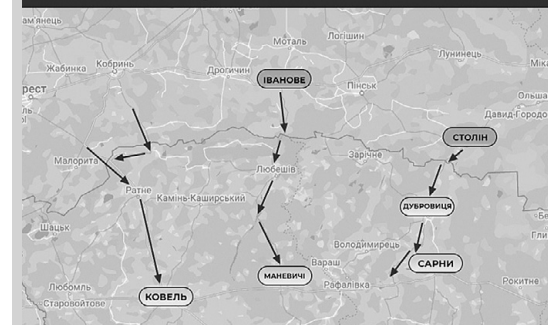
тел, вентиляційна шахта була замурована, – повідомив начальник слідчого

відділу Дубенського райвідділу поліції Михайло Савок. ■

■ Про це говорять

Фото із сайту pravda.com.ua.

ЙМОВІРНИЙ СЦЕНАРІЙ НАСТУПУ НА ВОЛИНЬ

Щоб розірвати логістичні ланцюжки та ускладнити постачання західної допомоги, російські сили можуть спробувати перерізати важливі міжнародні траси Київ – Чоп і Київ – Ковель («Варшавське шосе»).

Сценарії нападу на нас із білорусі

І хоча наразі Державна прикордонна служба України не фіксує формування жодного наступального угруповання, періодично виникають розмови про можливі варіанти атаки з білорусі. При цьому експерти одностайні: для мінська це буде фактично самогубством

Євген БУДЕРАЦЬКИЙ, pravda.com.ua

1. Наступ на Чернігів
2. Наступ на Київ
3. Наступ на Волинь

Третій варіант вважається серед військових найбільш перспективним для росіян з огляду на їхнє бажання розірвати логістичні ланцюжки та ускладнити постачання західної допомоги. За таким сценарієм російські сили (можливо, за підтримки білорусів) можуть зайти в Україну зі сторони південно-західної білорусі та дійти до умовної лінії Сарни – Маневичі – Ковель із подальшим просуванням на Рівне і Луцьк. Так росіяни зможуть загрожувати опорним північно-західним містам України і спробувати перерізати важливі міжнародні траси Київ – Чоп і Київ – Ковель («Варшавське шосе»).

Незважаючи на постійні розмови і залякування, численність збройних сил білорусі за період повномасштабного вторгнення рф в Україну фактично не змінювалася. По суті, станом на зараз мінськ спільно з росіянами, які дислокуються в білорусі, може сформувати угруповання максимум із 30 тисяч осіб, чого недостатньо для масштабної операції на будь-якому з прикордонних з Україною напрямків.

« Станом на зараз мінськ спільно з росіянами, які дислокуються в білорусі, може сформувати угруповання максимум із 30 тисяч осіб, чого недостатньо для масштабної операції на будь-якому з прикордонних з Україною напрямків. »

Та й своїми діями самопроголошений президент білорусі олександр лукашенко показує, що чудово усвідомлює всі військово-політичні ризики спільного походу з російською армією в Україну. Він готовий віддавати всі наявні резерви техніки, снарядів, лікувати російських військових у білоруських госпіталах, тренувати російських мобілізованих на своїх полігонах, але не віддавати наказу на пряму участь білоруських солдатів у війні.

«лукашенко каже росіянам: «Забірайте склади, використовуйте тил, але моя армія кордон не перейде», – бо чудово розуміє, що це для нього самого – самогубство. Мотивація в цілому в них від нуля до мінуса. До речі, так само в цьому переконані й бійці батальйону Кастуся Калиновського (цей білоруський батальйон разом із ЗСУ воює проти росіян. – Ред.). Вони кажуть, що якщо лукашенко віддасть армії самогубчий наказ наступати на Україну, буквально через 2-3 тижні «каліновці» на чолі цієї ж самої армії підуть на мінськ», – вважає військовий оглядач Євген Дикий. ■

ПРАВОСЛАВНИЙ КАЛЕНДАР 2023

Митрополит Луцький і Волинський Михайло із військовими капеланями

ГІСЕНЬ	БЕРЕЗЕНЬ	ТРАВЕНЬ	ЛИПЕНЬ	СЕРПЕНЬ	ЖОВТЕНЬ	ГРУДЕНЬ	Листопад
1 Нд Неділя 29 після П'ятд., перед Різдвам, свв. отців. Гл. 4. Прп. Іллі Муромця, Амфілохія Почаївського	1 Ср Мчч. Павла, Іллі	1 Пн Прп. Іоана, Мч. Віктора	1 Сб Прп. Леонтія	1 Вт Блж. Стефана	1 Нд Неділя 12 після П'ятд., Гл. 3. Предсвято Успіnnя Богородиці. Прп. Феодосія Печер. Троянського ікони Богородиці. Ікони «Луцька Покрова»	1 Пт Мчч. Романа	24 Вт Прп. Феодана. Мчч. Зінаїди
2 Пн Предсвято Різдва Христового. Прп. Ігнатія, архім. Печер.	2 Чт Прп. Федора Мовчальника	2 Вт Прп. Іоана Ветхочемерника	2 Нд Неділя 4 після П'ятд., Гл. 3. Ап. Юди, брата Господнього. Прп. Іоана	2 Ср Прор. Іллі. Прмч. Афанасія Берестейського	2 Пн Блжв. Ігоря Чернігівського і Київського	2 Сб Прп. Варлаама	25 Ср Свт. Мартина Милостивого
3 Вт Мчч. Юліані. Свт. Петра, Митр. Київського і всієї Русі, чудотв.	3 Ср Мчч. Павла, Іллі	3 Ср Прп. Федора Трихми	3 Пн Св. Іоанна Тобольського. Мчч. Олександра, Антоніни, діви	3 Чт Прп. Онуфрія і Онисима	3 Вт Мчч. Міхаїла Чернігівського і Феодора	3 Нд Неділя 25 після П'ятд., Гл. 1. Предсвято Введення в храм Богородиці	26 Чт Прп. Веніамина печер.
4 Ср Вмчч. Анастасії Узоршительниці	4 Чт Прп. Федора Мовчальника	4 Ср Прп. Іоана, Олександра	4 Вт Мчч. Юліана Тарсійського	4 Пт Рівноап. Марії Магдалини	4 Ср Вмчч. Ірину, Леоніда, Галіни	4 Пн Післясвято Введення. Блжв. Ярополка Володимир-Волинського	27 Пт Мчч. Назарія. Прп. Миколи Святоші, кн. Луцького
5 Чт Прп. Павла, еп. Неоксерійського	5 Пт Прп. Федора Мовчальника	4 Чт Мчч. Федора, Діонісія	5 Ср Мчч. Зинона, Юліанії	5 Нд Неділя 9 після П'ятд., Гл. 1. Предсвято Успіnnя Богородиці. Ікони Богородиці. Ікони «Луцька Покрова»	5 Вт Мчч. Катерини	5 Вт Післясвято Введення. Блжв. Ярополка Володимир-Волинського	28 Пт Свцмч. Лукіяна печер.
6 Пт Навечір'я Різдва Христового (Різдвяний святвечір)	6 Сб Вмчч. Федора Тирона. Мчч. Максима, Феодота (Богдана)	5 Пт Прп. Віталія. Блжв. кн. Вересолода	6 Чт Мчч. Афанасія, Свт. Феодосія Радонежського. Прп. Андрія Афонського. Прп. Андрія	6 Пн Рівноап. Марії Магдалини	6 Ср Блжв. Володимира Невського	6 Ср Блжв. Володимира Невського	29 Пт Мчч. Андрія Критського
7 Сб РІЗДВО ХРИСТОВЕ	5 Нд Неділя 1 Вел. посту. Торжество Православ'я. Гл. 5. Блжв. кн. Ярослава Мудрого	6 Сб Вмчч. Юрія (Георгія) Переможця. Мчч. Олександри, Анатолія	7 Пт Різдво Іоана Хрестителя. Прп. Іова та Феодосія Маньявських	7 Пн Рівноап. Марії Магдалини	7 Чт Мчч. Катерини	7 Чт Мчч. Катерини	30 Нд Неділя 21 після П'ятд., Гл. 4. Прп. Лугина
8 Нд Неділя 30 після П'ятд., після Різдва Христового. Гл. 5. Післясвято Різдва Христового. Собор Богородиці. Прав. Йосифа Обручника, Давида, царя, і Якова, брата Господнього. Прп. Константина Синадського	6 Пн Прп. Тимофія, що в Символах	7 Нд Неділя 4 після Пасхи, про розслабленого. Гл. 3. Прп. Олексія. Мчч. Валентина	8 Сб Мчч. Олександра. Свт. Феодора Едесського	8 Пн Прп. Іоана Богослова	8 Пт Прп. Федосія Маньявського. Св. Владислава Радонежського	8 Пт Мчч. Катерини	31 Вт Мчч. Андрія Критського
9 Чт Перше і друге знайдення глави Іоана Пратдечі Обручника, Давида, царя, і Якова, брата Господнього. Прп. Константина Синадського	7 Вт Прп. Афанасія	8 Пн Ап. і сван. Марка	9 Нд Неділя 5 після П'ятд., Гл. 4. Прп. Іоана Готфського	9 Ср Мчч. Стефана, Анисима	9 Нд Неділя 18 після П'ятд., Гл. 1. Прп. Сергія Радонежського	9 Чт Мчч. Катерини	31 Вт Мчч. Андрія Критського
10 Пт Навечір'я Різдва Христового (Різдвяний святвечір)	8 Ср Прп. Іоана, Олександра	9 Вт Ап. і сван. Марка	10 Чт Мчч. Максима, Віталія	10 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	10 Ср Мчч. Катерини	10 Ср Мчч. Катерини	
11 Сб Навечір'я Різдва Христового (Різдвяний святвечір)	9 Чт Перше і друге знайдення глави Іоана Пратдечі Обручника, Давида, царя, і Якова, брата Господнього. Прп. Константина Синадського	10 Ср Прп. Федора Трихми	11 Пт Прп. Амфілохія Почаївського	11 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	11 Чт Прп. Федосія Маньявського. Св. Владислава Радонежського	11 Чт Прп. Федосія Маньявського. Св. Владислава Радонежського	
12 Пн Прп. Феодора Мовчальника	10 Пт Свт. Тарасія Константинопольського	11 Чт Мчч. Максима, Віталія	12 Пт Різдво Іоана Хрестителя. Прп. Іова та Феодосія Маньявських	12 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	12 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	12 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	
13 Вт Мчч. Юліані. Свт. Петра, Митр. Київського і всієї Русі, чудотв.	11 Сб Свт. Порфирія Газького Поминання померлих	12 Пт Прп. Амфілохія Почаївського	13 Нд Неділя 6 після П'ятд., Гл. 5. Прп. Іова та Феодосія Маньявських	13 Ср Мчч. Катерини	13 Чт Прп. Федосія Маньявського. Св. Владислава Радонежського	13 Чт Прп. Федосія Маньявського. Св. Владислава Радонежського	
14 Ср Вмчч. Анастасії Узоршительниці	12 Нд Неділя 2 Вел. посту. Торжество Православ'я. Гл. 5. Блжв. кн. Ярослава Мудрого	13 Пн Прп. Василя, Марини. Свт. Арсенія (Маїсвича)	14 Пн Неділя 7 після П'ятд., Гл. 6. Прп. Антонія Печер.	14 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	14 Чт Прп. Федосія Маньявського. Св. Владислава Радонежського	14 Чт Прп. Федосія Маньявського. Св. Владислава Радонежського	
15 Чт Прп. Павла, еп. Неоксерійського	13 Пн Прп. Василя, Марини. Свт. Арсенія (Маїсвича)	14 Вт Прмч. Свдокі. Мчч. Антоніни	15 Чт Собор 12-ти апп. Волинської ікони Богородиці	15 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	15 Чт Прп. Федосія Маньявського. Св. Владислава Радонежського	15 Чт Прп. Федосія Маньявського. Св. Владислава Радонежського	
16 Пт Навечір'я Різдва Христового (Різдвяний святвечір)	15 Ср Свт. Іова (Борецького)	15 Ср Свцмч. Василія Акирського	16 Нд Неділя 8 після П'ятд., Гл. 2. Прп. Петра Афонського. Прп. Андрія	16 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	16 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	16 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	
17 Сб Різдво Христове	16 Чт Мчч. Свтропія, Клевоника	16 Чт Мчч. Максима, Віталія	17 Пн Свт. Андрія Критського	17 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	17 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	17 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	
18 Нд Неділя 30 після П'ятд., після Різдва Христового. Собор Богородиці. Прав. Йосифа Обручника, Давида, царя, і Якова, брата Господнього. Прп. Константина Синадського	17 Пт Мчч. Павла і Юліанії	17 Пт Прп. Амфілохія Почаївського	18 Вт Прп. Сергія Радонежського. Мчч. Анни	18 Вт Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	18 Вт Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	18 Вт Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	
19 Чт Навечір'я Різдва Христового (Різдвяний святвечір)	18 Сб Мчч. Іраїди. Прп. Марка Поминання померлих	18 Пт Ап. Якова Заведесового	19 Ср Прав. Юліанії Ольшанської. Мчч. Валентина, Василія	19 Чт Прп. Федосія Маньявського. Св. Владислава Радонежського	19 Чт Прп. Федосія Маньявського. Св. Владислава Радонежського	19 Чт Прп. Федосія Маньявського. Св. Владислава Радонежського	
20 Пн Прп. Феодора Мовчальника	19 Нд Неділя 3 Вел. посту, хрестопоклонна. Гл. 7. Бельської (Честоховської) ікони Божої Матері	19 Чт Ап. Якова Заведесового	20 Чт Прп. Фоми, що в Малей	20 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	20 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	20 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	
21 Вт Мчч. Петра і Агафії. Ап. від 70-ти Никанора	20 Пн Свцмч. Василія, Євгенія	20 Пн Свт. Афанасія Великого. Блжв. кн. Бориса і Гліба. Мчч. Зої	21 Пт Вмчч. Прокопія	21 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	21 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	21 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	
22 Ср Вмчч. Анастасії Узоршительниці	21 Вт Прп. Феоділакта Нікомідійського	21 Вт Прп. Федосія Кисво-Печер. Прп. Петра Аргоського	22 Сб Мчч. Олександра. Свт. Феодора Едесського	22 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	22 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	22 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	
23 Чт Прп. Павла, еп. Неоксерійського	22 Ср 40 севастиійських мчч. Прав. Тарасія	22 Чт Мчч. Пелагеї Тарсійської	23 Нд Неділя 7 після П'ятд., Гл. 6. Прп. Антонія Печер.	23 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	23 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	23 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	
24 Пт Навечір'я Різдва Христового (Різдвяний святвечір)	23 Чт Мчч. Діонісія, Павла, Віктора, Леоніда, Галіни.	23 Чт Вмчч. Ірини. Ікони Богородиці «Невивана Чаша»	24 Пн Рівноап. Ольги Київської	24 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	24 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	24 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	
25 Сб Різдво Христове	24 Пт Свт. Софронія Єрусалимського	24 Пт Прп. Іова Почаївського. Мчч. Діонісія	25 Вт Мчч. Федора та Іоана	25 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	25 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	25 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	
26 Нд Неділя 31 після П'ятд., перед Богоявленням. Обрізання Господнє. Свт. Василія Великого. Свт. Петра (Могили)	25 Сб Свт. Григорія Двоєслова Поминання померлих	25 Пт Прп. Іоана, Михаїла	26 Ср Собор архангела Гаврила. Прп. Стефана Саваят	26 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	26 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	26 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	
27 Пн Прп. Феодора Мовчальника	26 Нд Неділя 4 Вел. посту. Гл. 8. Прп. Іоана Лівичка. Мчч. Олександра, Христини	26 Пт Прмч. Макарія Канівського. Мчч. Олександра Римського	27 Чт Прп. Стефана, Онисима	27 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	27 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	27 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	
28 Ср Вмчч. Анастасії Узоршительниці	27 Пн Блжв. кн. Ростислава-Михайла	27 Сб Прп. Микити. Мчч. Максима	28 Пт Рівноап. Марії Магдалини	28 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	28 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	28 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	
29 Чт Прп. Павла, еп. Неоксерійського	28 Вт Мчч. Олександра, Діонісія	28 Нд Неділя 6 після Пасхи, про спліного. Гл. 5. Ап. і сван. Іоана Богослова. Пр. Арсенія Працельного	29 Ср Прп. Федора Орявського. Свт. Олександра Єрусалимського	29 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	29 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	29 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	
30 Пт Навечір'я Різдва Христового (Різдвяний святвечір)	29 Ср Свцмч. Олександра Римського «Марині стояння» (поклони)	29 Пн Прп. Федора Орявського. Свт. Олександра Єрусалимського	30 Чт Мчч. Павла, Валентини, Юлії	30 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	30 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	30 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	
31 Сб Різдво Христове	30 Чт Прп. Олексія, чоловіка Божого	30 Вт Свт. Стефана Константинопольського	31 Пн Прп. Іоана Багатотраждального	31 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	31 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	31 Пн Післясвято Різдва Богородиці. Праведних Богоотців Іоакима й Анни. Свт. Феодосія Чернігівського	

Пояснення до календаря

Умовні знаки строгості посту (праворуч позначення ієрархії свят):

- ЖИРНИЙ ШРИФТ ВЕЛИКИМИ ЛІТЕРАМИ І ЧЕРВОНИМ КОЛЬОРОМ** – Пасха і двадцять найбільших свят, **жирний шрифт червоном кольором** – великі свята;
- жирний або звичайний шрифт червоном кольором** – неділі;
- жирний або звичайний шрифт синім кольором** – особливо шановані на Волині празники чи церковні пам'ятні дні;
- жирний шрифт чорного, або синього, або червоного кольору** – присвяті такі свята, яких Церква викремлює серед інших, поданих звичайним шрифтом.

Скорочення

ап. – апостол, апп. – апостоли, архідіак. – архідіако, архієп. – архієпископ, архім. – архимандрит, безсрр. – безсрбніки, блжв. – благовірний (-на), блжвв. – благовірні, блжж. – блаженні (-на), блжжж. – блаженні, вел. – великий (-ка), вмчч. – великомучениця, вмчж. – великомученик, гл. – глас, дякж. – дяко, еван. – евангеліст, еп. – єпископ, затв. – затворник, ігум. – ігумен (-ня), кн. – князь (-гиня), митр. – митрополит, мч. – мучениця, мчч. – мучениці, мч. – мученик, мчч. – мученики, Патр. – патріарх, першомч. – першомученик, печер. – печерський (-кі), прав. – праведний (-на), прп. – преподобний, прпп. – преподобні, прпедоб. – преподобномучениця, прпмч. – преподобномученик, прсв. – пресвята, прор. – пророк, П'ятд. – П'ятдесятниця, рівноап. – рівноапостольний (-на), св. – святий (-та), свв. – святі, свт. – святитель, свтт. – святителі, спов. – сповідник, сповв. – сповідники, стовп. – стовпник, сщмч. – священномученик, сщмчч. – священномученики, чудотв. – чудотворець, юрод. – юродивий.

© Видавничий відділ «Лілея» – Волинської старої Православної церкви України, 2022.
 © Точуха В. фото 2022.
 © Інформаційна служба Волинської старої Православної церкви України, фото 2018.

Пульс дня**Біля Луцька в колодязі
знайшли мертвими
матір із сином**

Убивцю вже затримали

Олена КУЧМА

Днями до поліції надійшло повідомлення про зникнення жителя села Олександрія Підгайцівської громади. Односельці повідомили, що не бачили її понад тиждень.

Обстежуючи подвір'я, правоохоронці знайшли жінку та її сина мертвими у криниці. На їхніх тілах виявили численні ушкодження.

Правоохоронці опитали сусідів і скерували на пошуки вбивці кінологів та спеціалістів з безпілотниками. Зловмисника знайшли за більш ніж добу в одній із хат-пусток. Ним виявився 55-річний місцевий житель.

Чоловіка затримали й обрали запобіжний захід – 60 днів тримання під вартою. ■

**3 ревнощів повиривала
помідори й покалічила
суперницю**Зловмисницю, жительку села Тур
Ковельського району, судили

Сергій ВИШЕНЬКА

У серпні підозрювана прийшла на присадибну ділянку односельчанки та почала зрізати там помідори. Господиня виганяла непрохану гостю, але та вдарила її кухонним ножом у живіт.

На місце події викликали медиків і поліцію. Нападниця пояснила, що таким чином хотіла помститись знайомій, бо приревнувала її до свого чоловіка.

Потерпіла ж зазначила, що ревнощі – безпідставні.

У суді підозрювана розповіла, що порізала суперницю, бо та вдарила її кілька разів ногою по стегнах. А її чоловік спростував інформацію про те, що у нього були стосунки з потерпілою.

Суд визнав зловмисницю винною та призначив покарання – 5 років і 6 місяців позбавлення волі. Також її зобов'язали сплатити майже 8,5 тисячі гривень за лікування та 40000 – моральної компенсації. ■

Любов сильніша за війну**Думали, що загинув... А він став грозою
рашистів і...нещодавно одружився!**

Фото із особистого архіву Іллі СТЕПЮКА.

Старший лейтенант Ілля Степук, уродженець Нововолинська, відстоював незалежність держави у найгарячіших точках українсько-російської війни, за що був нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня

Алла ЛІСОВА

Після закінчення навчання у Національній академії Сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного Ілля потрапив на службу в зону ООС. А з перших днів вторгнення рашистів війна покликана відразу на передову. Його підрозділ завжди демонстрував високу бойову майстерність. Ілля Степук – командир взводу легендарної 128-ї гірсько-штурмової Закарпатської бригади, разом зі своїми підлеглими весь час перебував у зоні бойових дій. Особливо гаряче було під Мелітополем, коли потрапили в кільце. Але Ілля зумів вивести свій підрозділ з оточення.

Після одного бою молодий офіцер сім днів не виходив на зв'язок. Боялися й подумати, що хлопця вже нема серед живих... На щастя, обійшлося. Тоді його за військові подвиги нагородили орденом Богдана Хмельницького III ступеня. Але ці стреси не минули безслідно для його сім'ї – раптово померла мама Альона.

Оговтавшись після непоправної біди, молодий офіцер далі нещадно бив окупанта. Під час наступальних дій на Херсонщині у вересні сміливий Джері (позивний Іллі. – Авт.) був поранений. Лікувався у госпіталі, після чого довелося тимчасово ходити з паличкою. Під час перебування на реабілітації на Закарпатті в особистому житті старшого

Під час перебування на реабілітації на Закарпатті Ілля одружився з коханою дівчиною Іриною. Любові і злагоди!

лейтенанта Степука з'явилася нова радісна сторінка: він одружився з коханою дівчиною, яка його вірно чекала всі важкі воєнні місяці.

Під час підготовки цього матеріалу потелефонувала батькові Іллі, панові Віктору, з яким добре знайома. На жаль, розмова у нас вийшла дуже сумною: саме цього дня хоронили друга Іллі – Максима Багнюка. Хлопці разом навчалися у Нововолинському обласному ліцеї, разом здобували фах військового у Національній академії Сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, навіть жили в одній кімнаті. За станом здоров'я Ілля не зміг приїхати на Волинь...

Віктор Степук розповів, що син зараз проходить медичну комісію. Нога, з якої лікарі дістали осколки і частину мобільного телефону (так, так, апарат

спрацював, як захисний бампер), і до якої дошивали нові артерії, не слухається. Тому хлопець і далі не розлучається з паличкою.

– Чи піде ще Ілля на фронт? – запитую у пана Віктора.

– Друзі жартують, що за два роки (саме стільки часу перебував він на війні) Ілля перевиконав план зі знищення орків. Але якщо серйозно, то все залежатиме від стану здоров'я й від його рішення. Хоча Ілля налаштований воювати до Перемоги. Тим більше, що його бойові побратими перебувають у найбільш «пекельній» бахмутській точці й потребують підтримки.

А цьому симпатичному, юному за віком, але вже досвідченому офіцеру є кого і що захищати. І щонайперше – молододружину Ірину, з якою недавно поєднали свої долі і яку кохає понад усе. ■

Made in Volyn**У Луцьку випускатимуть
електро-«Волинянку»!**

Це буде пікап

Микола ДЕНИСЮК

«ВІДРОДИМО БРЕНД ЛуАЗу!»

Через 55 років після випуску першого серійного автомобіля ЛуАЗ-969 «Волинянка» на Луцькому автозаводі директор компанії Luaz Motors Вадим Ігнатов повідомив про запуск виробництва нового електроавтомобіля. «Мені завжди було прикро, що зникла така неординарна машина («Волинянка». – Ред.). Саме тому я вирішив відродити сам бренд ЛуАЗ і почати виробляти нову продукцію – електромобіль», – зазначив Вадим Ігнатов.

За його словами, зроблено вже багато, знайдено оптимальний формфактор – пікап. «Адже тільки пікап дає змогу максимально задовольни-

Пікапів буде два: перший – «Фермер» – із двомісною кабіною та великим вантажним відсіком; другий – «Сіті» – із чотиримісною кабіною та меншим вантажним відсіком.

ти потреби в утилітарних перевезеннях та отримати універсальну платформу для великої кількості варіантів використання», – зазначив Ігнатов. Він повідомив, що пікапів буде два: перший – «Фермер» – із двомісною ка-

Фото із сайту kermo.info.

Кілька років тому ЗМІ повідомляли про те, що волонтери київського благодійного фонду «ASAP EMC Хоттабич» переобладнали нашу «Волинянку» на медичний джип-евакуатор, що максимально наближений до американського всюдихода «Polaris Ranger MRZR».

біною та великим вантажним відсіком; другий – «Сіті» – із чотиримісною кабіною та меншим вантажним відсіком.

ТЕХНІЧНІ ПОДРОБИЦІ

Уже відпрацьовано та протестовано конструкцію пікапів, щоби забезпечити міцність і надійність електромобіля. Розроблено оптимальну систему електричного приводу, яка, за словами Ігнатова, з одного боку, надає мінімально необхідні експлуатаційні якості, а з іншого – забезпечує мінімальне споживання електричної енергії, тим самим знижуючи вимоги до акумуляторної батареї, вартість якої

становить основну частину вартості всього електромобіля.

Зараз тривають ходові випробування, тестування в реальних умовах використання та на різних місцевостях. Електричний пікап ЛуАЗ отримав двигун потужністю 5 кВт. Він споживає 7 кВт енергії на 100 км пробігу та забезпечить максимальну швидкість 50 км/год (щоб відповідати вимогам категорії L7e). Орієнтована ціна транспортного засобу трохи перевищуватиме 5 тисяч доларів. Вадим Ігнатов сподівається, що вже наступного року споживач отримає перші електричні ЛуАЗи. ■

**Правоохоронцю, який
збив на блокпосту
людей, загрожує
до 10 років**Трагедія сталася 27 липня минулого
року на тимчасовому контрольно-
пропускному пункті на виїзді з
Нововолинська

Софія ГАВРИЛЮК

Водія обвинувачують у порушенні правил безпеки дорожнього руху, що спричинило загибель кількох осіб та тілесні ушкодження середньої тяжкості. Чоловіка звільнили з правоохоронних органів, нині він – під домашнім арештом.

Як встановило слідство, водій «проявив неухважність та злочинну недбалість», не стежив за дорожньою обстановкою й не обрав безпечної швидкості руху та не врахував перешкоду попереду – транспортний засіб, який саме проходив перевірку. При спробі обминати авто він виїхав на узбіччя, де й збив двох людей, які загинули на місці аварії. Далі авто наїхало на бетонну опору, внаслідок чого травми середньої важкості отримав пасажир автівки.

Як повідомили в територіальному управлінні ДБР, що у Львові, чоловікові загрожує до 10 років із позбавленням права керувати транспортними засобами на строк до 3 років. ■

Більше публікацій — на сайті

VOLYN.COM.UA

■ Знай наших!

Олександр Монець 65 років працює вчителем, з них 51 – директором!

Педагог, який розміняв дев'ятий десяток літ, вільно володіє комп'ютером. Бо вважає, що справжній вчитель повинен підвищувати свій фаховий рівень усе життя

Катерина ЗУБЧУК

Фото із особистого архіву Олександра МОНЦЯ.

Невеличкий двоповерховий будиночок після добудови став такою ошатною спорудою.

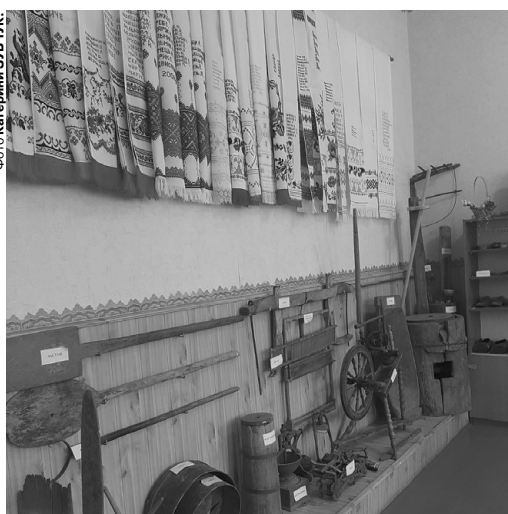

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Гордістю Олександра Монця є куточок шкільного музею, де зібрано вже до 30 вишитих рушників, які дарує кожен випуск.

Наш герой впевнено почувається за кермом свого автомобіля «Опель-Омега».

«Я, 17-ЛІТНІЙ УЧИТЕЛЬ, ЙДУ НА РОБОТУ, А ДІД БОДАЙ ЗНИМАЄ ШАПКУ ПЕРЕДІ МНОЮ, ВІТАЮЧИСЬ»

– Я рано в школу пішов, – розповідає при зустрічі директор навчального закладу в селі Гута-Камінська Камінь-Каширського району Олександр Никифорович. – Батько віддав мене в перший клас за компанію зі старшою сестрою. У Гуті-Камінській була тоді лише початкова школа. Тож після третього класу ходив у Полиці, а закінчив семирічку у ближньому селі – Клітицьку, куди мене перевели. У 17 років уже мав диплом Луцького педагогічного училища.

Олександр Монець пригадує, як приїхав у Камінь-Каширський – до тодішнього завідувача районного відділу освіти Бориса Панчука:

– Був у нього якраз директор Воєгощенської школи Степан Сторожук. Почувши, що на роботу проситься випускник училища, він сказав, звертаючись до Бориса Івановича: «Дай мені цього хлопця». Так я одержав скерування у Воєгощу – це кілометрів дванадцять від Гуті-Камінської. І от настав день, коли починалося моє трудове життя. Мати дала дещо, збираючи мене в дорогу, взяв я клуночка й пішов уздовж колії, що вела на Любешів. Уже в селі вирішив розпитати, де школа. Сталося так, що першим мені зустрівся голова сільради. «Хто то до нас прийшов?» – звернувся ось так привітно. А дізнавшись, що то за незнайомец, сказав: «Розкажемо, покажемо...». Вчитель, як я пересвідчився, не вистачало, тож мені початкових класів і не давали – викладав уже старшим школярам хімію, біологію, географію. Скоро по Воєгощі пішов розгос, що «Домарів син працює вчителем» (по-вуличному нас так у Гуті-Камінській називали, бо в його діда по батьковій лінії прізвище було Домарецький). Якось я, 17-літній учитель, йду на роботу, а дід Бодай знімає шапку переді мною, вітаючись. Я й досі згадую це з хвилюванням. То був момент, який дав мені відчуття, хто такий вчитель на селі...

Відчувши в юності таке шанобливе ставлення до людини, яка вибрала педагогічний фах, Олександр Монець у подальшому жив і трудився так, щоб відповідати високому статусу «сіача розумного, доброго, вічного».

«НАША Ж ШКОЛА БУЛА ЗБУДОВАНА ЩЕ ЗА ПОЛЬЩІ»

У Воєгощі Олександр Монець пропрацював п'ять літ. Там і дружину свою зустрів – Надію Мусіївну, а тоді юну Надію.

– Родом моя обраниця із Каменя-Каширського, – розповідає Олександр Никифорович, – а в сільській школі була піонервожатою. Ніякої урочистості не затівали – тільки народився вечірку зробили. 8 лютого я народився – того ж числа

й забрав до себе дружину. Це був 1962-й. Тож у 2022 році в нас уже діамантове весілля було. Знову ж таки без гучності – в родинному колі відзначили поважний ювілей.

«Перекоаний, що справжній педагог повинен вчитися все життя. Й колег на це націлює.»

У тому ж 1962-му переїхали ми в мою рідну Гуту-Камінську. Тут народилися наші син і дві доньки (одна з дочок, Наталія Пась в заміжжі – директор Камінь-Каширського краєзнавчого музею. – Авт.) І ще дев'ять років я працював учителем, як кажуть, широкого профілю, бо навіть математику викладав і на баяні навчився грати, то й уроки співів вів, вже маючи диплом Тернопільського педагогічного інституту, який закінчив заочно.

А в 1971 році Олександр Монець був призначений на посаду директора школи. Як пригадує, найпершою була думка, як поліпшити матеріальну базу навчального закладу. Технічні засоби шукав, і згодом усі класи мали кінопроектори, інше обладнан-

ня, яке допомагало педагогам унаочнити уроки, зробити їх цікавішими.

– А наша ж школа збудована ще за Польщі – в 1935 році, – каже Олександр Никифорович. – Будиночок був двоповерховий: внизу – два класи, а зверху – дві кімнати, в яких жили вчителі, користуючись спільною кухнею. Нам стало тісно, доводилося вчитися у дві зміни (це зараз у нас всього 70 учнів, бо молодь у селі не затримується, а колись було в два рази більше). І в 1980-му, відразу після останнього дзвоника, ми вирішили залити фундамент під добудову. Довелося добре потрудитися, щоб у наступному році мати додаткові класи. Адже будували господарським методом. Тобто силами вчителів, батьків. Радгосп місцевий трохи транспортом допомагав, а кошти – то все у складчину. До честі людей, із грошми не було проблем – збирали скільки треба. Аби тільки наряд на матеріалі я «вбив» (так-так – то був період тотального дефіциту). В результаті три класи ми добудували. Потім і ідально так само своїми силами звели, майстерню впорядкували. Старе польське приміщення осучаснили – цеглою обклали. Одне слово, весь час були в про-

цесі будівництва. Дуже хотілося ще спортивний зал зробити – не вдалося...

Віднедавна загальноосвітня школа І–ІІ ступенів стала гімназією-філією Камінь-Каширського ліцею №1 імені Євгена Шаблювського. Олександр Никифорович показує своє дітище. Починає з класу, в якому облаштовано краєзнавчий музей. Знову ж таки вчителі, учні, їхні батьки зносили речі, які колись служили місцевим мешканцям у побуті, а тепер стали унікальними експонатами. Особлива гордість очільника навчального закладу – куточок музею, який засвідчує багаторічну цікаву традицію.

– Кожен випускний клас на останньому дзвоніку, – розповідає він, – дарує школі вишитий рушник зі своїми прізвищами. Їх уже до тридцяти зібралось.

І, звичайно, Олександр Монець розповів про громадську активність колективу, очолюваного ним. Саме вчителі з перших днів повномасштабної війни почали волонтерити, а до них долучилися й інші мешканці села. Настоятель місцевого храму отець Сергій виголошував такий клич – й парафіяни відгукувалися. То десь півтора місяця в шкільній ідальній гуртом готували різні смаколики на передову. А зараз вчителі грошми скидаються й купують харчі для захисників. Здавала школа кошти й на автомобіль, придбаний освітянами району для фронту.

З КОМП'ЮТЕРОМ – НА ТИ І ЗА КЕРМОМ ЩЕ АС

До речі, вчительська кар'єра в Олександра Монця могла скластися дещо по-іншому. Виявляється, свого часу він навіть почав хату будувати у Камені-Каширському, звідки дружина родом. Але, як вже знаємо, так і не покинув своє рідне село. З цього приводу Олександр Никифорович розповідає:

– Справа в тому, що мій батько вернувся з фронту інвалідом першої групи – після важких поранень йому часто доводилося лікуватися в стаціонарі. Із життя пішов він рано. І от кажу я мамі, що вирішив будуватися в Камені. Мовляв, і вона з нами перебереться до райцентру. Мама, почувши про таку мою затію, сказала, що своєї хати нізащо не покине. Хіба міг я залишити її саму? Продав уже готовий фундамент і на батьківському обійсті побудувався. Згодом, як вже був директором, мені і посаду в Камені пропонували, але я говорив так: «Можу написати заяву на звільнення з директорства – буду працювати вчителем. Головне, щоб я залишився у своїй школі, якій стільки літ віддав».

І, напевно, це рідкість не лише для Камінь-Каширського району, що очільник сільського навчального закладу – людина, яка розміняла дев'ятий десяток літ. При цьому Олександр Никифорович не розраховує на якісь, як мовиться, скидки на вік. Коли в школах почалася комп'ютеризація, він освоїв персональний комп'ютер, без якого зараз в роботі аж ніяк не обійтись. Його кредо полягає в тому, що справжній педагог повинен вчитися все життя. Й колег на це націлює.

А ще наш герой впевнено почувається за кермом свого автомобіля «Опель-Омега» (до цього багато літ їздив на «Жигулях» першої моделі). І цим теж відрізняється від багатьох своїх ровесників, дитинство яких припало на роки Другої світової війни. ■

■ Слово – зброя!

Триразова переможниця радіодиктанту Галина Шура: «Вчу учнів, що своїми оцінками ви вбиваєте ворогів»

Педагогиня із сільської школи на Ковельщині переконана, що не знати рідну мову – гріх

Оксана КОВАЛЕНКО

Галина Шура, яка викладає українську мову й літературу в невеличкій школі села Комарове Ковельського району, увійшла в п'ятірку українців, які написали диктант із однією помилкою, а отже, найкраще, бо бездоганно не зміг з ним справитися ніхто. До цього пані Галина на відмінно писала диктант у 2017-му, а торік узагалі була єдиною переможницею в країні. Це при тому, що пишуть його тисячі

людей, в тому числі й філологи з науковими ступенями. Звісно, учнівський і вчительський колективи комаровської школи вітали свою неймовірну вчительку. Багато хто цікавився в Галини Серапіонівни, як же їй так вдається? На це вона відповідала коротко і з незмінною усмішкою: «Багато читаю».

Саме село Комарове розташоване неподалік кордону з білоруссю. Мешкають тут, як розповіла пані вчителька, і вимушено евакуйовані переселенці з Харкова й Донецької області. Можливо, ще й тому її до сліз розчулив текст диктанту, в якому йшлося про сьогоденне величезної кількості українських сімей – про такий

Фото із сайту suspine.media.

Знаменита вчителька навчає дітей, що перемагати в «українській темі» завжди на часі.

дорогий втрачений дім. Галина Серапіонівна зауважує, що вона і її односельчани допомагають ЗСУ чим можуть. Але як вчителька української мови вона розуміє, що має свій освітянський фронт. Тож учні Галини Шури чують від неї, що наші воїни дають бій окупантам кулями, а вони, діти,

теж мають зброю дальньої дії: «Я вчу учнів, що ви своїми оцінками вбиваєте ворогів. Ми вчимося і будемо доводити ворогу, що є розумним і миролюбним народом». І, звісно, з її вуст не раз лунало, що не знати української є великим гріхом, бо вона найрідніша і найкраща. ■

Ніхто, крім тебе

Історія «діамантового» кохання розпочалася словами: «По-хорошому, підеш за мене?»

Після 60 років шлюбу вона називає його Зосиком, а він кличе її своєю Надійкою...

Ірина КРАВЧУК

У лікарняній палаті напередодні визначного сімейного свята – річниці весілля – 85-літній Зосим Колбун із Нововолинська розповів онучці історію їхньої з бабусею любові. Через проблеми зі здоров'ям говорити було тяжко, однак молодість чоловік пригадав із задоволенням:

– Далекий 1963 рік, 6 січня... Двоє закоханих – студент Львівської політехніки Зосим і вчителька німецької мови Надія перед Різдрвом Христовим поєднали свої долі. Реєстрацію нашого шлюбу провів у домі колгоспника голова сільради Старого Чарторийська (нині Маневецька громада). Роки не пройшли, а протекли. 2 вересня 2019-го ми взяли церковний

шлюб і дали обітницю перед Богом.

Уперше жінку всього свого життя – Надію Дудку, яка виросла біля Азовського моря у селі Партизани Запорізької області

« А всі конфлікти й непорозуміння згасали, коли кохана називала його Зосиком. »

(нині Новопавлівка), – волинянин зустрів у рідному селі. Пів року молодий радіофізик завоював серце норовливої вчительки. Свого часу вона єдина з усього класу змогла вступити до Запорізького національного університету, обравши німецьку філологію. Те, що майбутню дружину відправили на роботу

саме у Старий Чарторийськ, чоловік вважає долею.

– Я спитав напівжартома: «По-хорошому, підеш за мене?». Вона погодилася. Жили у Нововолинську. Згодом через мою роботу переїхали до Кривого Рогу, потім – у Харків. У той час в нас з'явилася донечка Іра. Коли ж повернулися у Нововолинськ, народився синок Ігор, – пригадує чоловік. – Каже, що все життя з дружиною намагалися одне одного слухати й розуміти. А всі конфлікти й непорозуміння згасали, коли кохана називала його Зосиком.

– Міцна родина – це компроміси і прощення. Потрібно цінувати спільні інтереси й навчитися забувати неприємності, – ділиться секретами щасливого шлюбу пані Надія.

За словами доньки ювілярів,

«Намагаємося цінувати кожну хвилину, коли ми разом».

пані Ірини, яка й звернулася до нас із проханням опублікувати цю історію до діамантового весілля батьків, їхні почуття не згають уже 60 років:

– Між мамою і татом завжди відчувалося тепло. Часто на

Різдво збираємося всією родиною, запрошуємо ще й друзів і сусідів. Це час милосердя і любові, тож намагаємося цінувати кожну хвилину, коли ми разом, й говоримо одне одному теплі слова... ■

Вітаємо!

помогу й подарує гарний настрій усім, хто поруч.

Щиро вітаємо Вас, імениннику! Здоров'я бажаємо та щастя з найдорожчими людьми в рідній Україні, яка переможе й подарує всім нам нове майбутнє.

З повагою Ігор БОГОНОС, голова Горохівської організації пенсіонерів МВС України «Ветеран» і всі ветеранівці.

Вітаємо!

9 січня завітає з 65-річчям на життєвий поріг нашого колишнього колеги по службі, старшого оперуповноваженого відділення карного розшуку Горохівського РВ УМВС України у Волинській області майора міліції

Миколи КАРПУКА.

Шановний Миколо Івановичу! Прийміть щирі вітання із поважним ювілеєм. Незабутніми залишаються спогади про будні нелегкої міліцейської служби та нашу дружбу. На своїй відповідальній посаді Ви вирізнялися професіоналізмом, а ще товариськістю й чудовим почуттям гумору.

Вітаємо!

Адресуємо щирі вітання із 65-річчям колишньому дільничному інспекторові Горохівського РВ УМВС України у Волинській області капітанові міліції

Сергієві ОЛІЙНИКУ.

Шановний Сергію Григоровичу! Свого часу ми пліч-о-пліч виконували кожен свої обов'язки, раділи одні за одних, уміли дорожити міліцейською службою і чоловічою дружбою водночас. Ви досі в рядах нашого ветеранського колективу, отож були й залишилися надійним, доброзичливим, компанійським чоловіком. Не постаріли душею, збагатили мудрістю, здійснили багато планів.

З повагою Ігор БОГОНОС, голова Горохівської організації пенсіонерів МВС України «Ветеран» і всі ветеранівці.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 28-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 –

Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті — **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети».** Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт).** Вартість оголошення про послуги — **80 грн + 20 (за сайт).** Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30).** Вартість оголошення про згубу — **30 грн + 10 (за сайт).** Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

● Продається у Луцьку будинок із усіма зручностями. Є усі господарські споруди, 10 соток землі. Ціна договірна. Тел. 050 98 92 378.

АВТОРИНОК

● Продається автомобіль «Москвич» (чобіток), 1986 р. в., потребує зварювальних робіт. Ціна 11 500 грн. Торг. Тел. 050 57 94 520.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Куплю вітчизняний фрезерний культиватор (бажано пальчиковий або запчастини до

нього). Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.

● Куплю редуктори, інші запчастини до картоплетехніки. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.

● Куплю поворотний круг до фуражира або двигун-барабан. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.

● Продам трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), гноєрозкидачі, розкидачі

мінеральних добрив, шпагат «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO», різну с/г техніку. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

РІЗНЕ

● Продам торфобрикети, дрова рубані (твердої породи), цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), торфобрикети, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам жом, торфобрикети, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам жом, торфобрикети, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит,

цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.

● Продається тільна телиця в Луцькому районі. Тел.: 050 51 09 180, 098 12 31 624.
● Продам молоду дійну корову (терміново). Тел. 068 51 43 490.
● Продам сіно в тюках. Тел. 093 81 10 853.

ПОСЛУГИ

● Надаю послуги з регулювання, ремонту, заміни фурнітури та ущільнювачів металопластикових вікон та дверей (профілактика, огляд) у Луцьку та приміських районах. Тел. 099 03 17 380.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублене військове посвідчення, видане на ім'я Мельниченко Віктор Юрійович, вважати недійсним.
● Загублений військовий квиток, виданий на ім'я Олексюк Анатолій Іванович, вважати недійсним.
● Загублене тимчасове військове посвідчення (замість військового квитка), видане 1999 р. Луцьким міським військовим комісаріатом на ім'я Пахомова Вікторія Валеріївна, 1972 р. н., вважати недійсним.

■ **Світове ім'я**

«Де б ти не був, навколо завжди будуть три ідоли: Ісус Христос, «Кока-Кола» та Пеле».

«Пеле не помре. Пеле залишиться у вічності»

Найкращі цитати Короля футболу

Петро ПАС

У віці 82 роки перестало битися серце легендарного бразильця Пеле – єдиного на планеті триразового чемпіона світу у якості гравця (1958, 1962, 1970). Останнім часом він вів боротьбу з онкохворобою, яку все ж не зміг перемогти... Едсон Арантіс ду Насіменту запам'ятався за свою кар'єру неймовірною кількістю голів – понад тисячу, але, крім того, він також умів влучно підібрати слова в тому чи іншому випадку. Давайте завдяки сайту isport.ua поринемо у його філософію

«Бразилія їсть та п'є футбол, спить футболом. Вона живе футболом!»

«Перший Чемпіонат світу, що я пам'ятаю, – 1950 року. Мій батько був футболістом, і була велика вечірка. Коли Бразилія прогала Уругваю, я бачив, як мій батько плакав».

«Пенальті – це боягузливий спосіб забити гол».

«Спорт – це те, що надихає молодь».

«Практика – це все».

«Пеле не вмирає. Пеле не помре. Пеле залишиться у вічності».

«Можливість припинити війну у ваших руках. Тих, які я тиснув під час нашої останньої зустрічі в Москві у 2017 році, пане путін...»

«Де б ти не був, навколо завжди будуть три ідоли: Ісус Христос, «Кока-Кола» та Пеле».

«Ентузіазм – це все. Він має бути натягнутим та вібрувати, наче гітарна струна».

«Кубок світу – це прекрасний спосіб відрізати хороших гравців від великих».

«Мене постійно питають про особистості. Але єдиний спосіб виграти – це команда. Футбол – це не один, два чи три зіркові гравці».

«Нема ніякого аргументу, який міг би виправдати це насильство (про вторгнення путіна в Україну. – Ред.). Це – жахливий конфлікт, який не приніс нічого, окрім болю, смерті та ненависті... Можливість припинити війну у ваших руках. Тих, які я тиснув під час нашої останньої зустрічі в Москві у 2017 році, пане путін... Хочу висловити свою солідарність народу України. Я молюся і прошу Бога про мир, щоб свобода і любов перемогли».

■ **Нехай смакує!**

«Бо прийдуть до тебе три празники в гості...»

Щораз усе більше українців зустрічає Різдво 25 грудня – разом із цивілізованим світом, який підтримує Україну. Але й багато наших співвітчизників віддають перевагу старому стилю і святкують Народження Христа 7 січня, очікуючи офіційної зміни церковного календаря. Та хай там як – січень залишається місяцем зимових празників, і, попри всі негаразди, люди намагаються поставити на святковий стіл найкращі страви

САЛАТ «ЗАСНІЖЕНИЙ ОЛІМП»

Інгредієнти: 0,5 кг печериць, 2 цибулини, 200 г шинки, 5 варених яєць, 150 г твердого сиру, майонез.

Приготування. Печериці й цибулю порізати і обсмажити на олії до золотистого кольору. Додати сіль і спеції. Шинку нарізати невеликими кубиками. Яйця натерти на буряковій тертці і всипати до грибів, цибулі і шинки. Заправити салат майонезом і викласти на блюдо гіркою, зверху посипати тертим сиром.

ТАРТАЛЕТКИ З ЧЕРВОНОЮ РИБОЮ

Інгредієнти: 1 плавлений сирок, 1 огірок, 1 круто зварене яйце, 100 г червоної риби, 2 ст. л. майонезу.

Приготування. Натріть на дрібній тертці сирок і яйце, очистіть і наріжте дрібними кубиками огірок, змішайте підготовлені інгредієнти з майонезом. Наповніть отриманою масою тарталетки. Прикрасьте закуску тонкими скибочками червоної риби.

ПЕЧІНКОВІ РОГАЛИКИ

Інгредієнти: для тіста – 350 г печінки, 2 яйця, 250 г молока, 1 ч. л. солі, 0,5 ч. л. перцю, 100 г борошна, 25 мл соняшникової олії; для начинки – 1 морквина, 1 цибулина, 300 г вершкового сиру, 2 зубчики часнику, 50 мл сметани, кріп, сіль, перець, спеції.

Приготування. Цибулю дрібно нарізати й обсмажити до готовності на олії, всипати натерту на грубій тертці моркву й пасерувати разом до м'якості. Покраюну на шматочки печінку подрібнити за допомогою блендера, додати яйця, сіль, перець і борошно, вимішати, влити молоко і збити блендером до однорідності. З цього тіста посмажити на широкій пателіні млинці середньої товщини, щоразу змащуючи сковорідку олією. Повинно вийти близько 10 штук. Цибулю з морквою, часником і сметаною перебити блендером до однорідності, змішати із сиром, дрібно посиченою зеленню, сіллю і перцем. Охолоджений млинець змастити

цією начинкою, розрізати його на 8 частин і кожну згорнути в рогалик. Красиво викласти їх на блюдо і прикрасити зеленню.

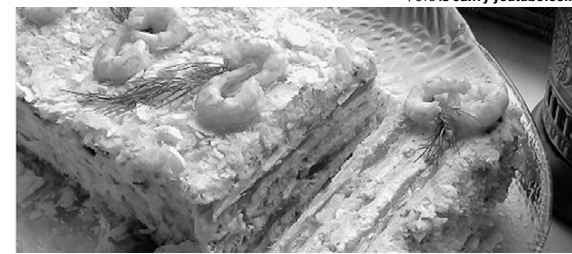

ТОРТ «КРЕВЕТКОВИЙ»

Інгредієнти: для тіста – 4 яйця, 500 г борошна, 50 г вершкового масла, 30 г цукру, 1 ч. л. розпушувача, 1/4 ч. л. солі; для начинки – 150 г креветок, 100 мл вершків, 1/4 ч. л. солі, сік лимона або 1/2 ч. л. лимонної кислоти, 200 г сиркової маси, 120 мл сметани, слабосолена форель, салат листовий, кунжут для посипання.

Приготування. Розділити яйця на білки і жовтки, білки збити в круту піну, жовтки змішати з цукром, сіллю і маслом, ретельно розтерти. Ввести в жовткову масу половину збитих білків, додати борошно з розпушувачем, поступово додавати решту білків, акуратно перемішуючи. Тісто викласти у форму, заздалегідь встелену папером для випічки. Поставити в духовку, розігріту до 170 градусів, випікати близько пів години. Готовий бісквіт викласти на блюдо, звільнити від паперу, охолодити.

Для начинки креветки відварити протягом 5 хвилин, охолодити, зняти панцирі. М'ясо креветок подрібнити в блендері, додати вершки, лимонний сік і сіль за смаком. Збити до пишноти. Із сиру, сметани і солі приготувати крем. Бісквіт розрізати навпіл горизонтально, викласти між коржами креветкову масу, зверху на бісквіт нанести сирний крем, оздобити за допомогою кондитерського шприца, прикрасити шматочками форелі, листям салату, посипати кунжутом.

М'ЯСНА «СЛОЙКА» З ОВОЧАМИ

Інгредієнти (на одну порцію): 1 куряче філе, 1 помідор, 1 цибулина, 1–2 печериці, 0,5 шт. болгарського перцю, 1 яйце, 50 г твердого сиру, сіль, перець – за смаком.

Приготування. Філе порозрізати на 4 пласти, кожен відбити з обох сторін, посолити, поперчити. Цибулю покряяти кільцями, печериці та помідори – пластинками завтовшки близько 5 мм, болгарський перець – широкими смужками. Дно форми для запікання змастити маслом і викласти продукти, змащуючи кожен пласт збитим яйцем, щоб «конструкція» в процесі запікання не розпалася: м'ясо, болгарський перець, м'ясо, гриби, м'ясо, помідори та цибуля (трохи посолити), м'ясо. Накрити форму фольгою і поставити в духовку. Запекати протягом 35 хвилин при температурі 180–200 градусів. Дістати форму, зняти фольгу, посипати верх «слойки» тертим сиром і запікати ще 10 хвилин, щоб сир розплавився. Прикрасити страву гілочкою петрушки або кропу. ■

ОГОЛОШЕННЯ

Про громадські слухання щодо детального плану території земельної ділянки для будівництва та обслуговування будівель ринкової інфраструктури в с. Липини Луцького району згідно з рішенням №7/22 від 25.05.2022 року

Земельна ділянка перебуває у приватній власності фізичної особи згідно з договором дарування від 26.02.2021 року, має площу 0,2009 га, кадастровий номер 0722883400:01:001:4985. Громадські слухання відбудуться 10 лютого 2023 року о 9-й год. в приміщенні Підгайцівської сільської ради.

Для ознайомлення з матеріалами детального плану території та подання пропозицій просимо звертатись у Підгайцівську сільську раду (с. Підгайці, вул. Шкільна, 30).

Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Заступник головного редактора	Політики	Місцевого самоврядування і сільського життя
БОРОХ Сергій Іванович 78-07-70	УЛЦЬКИЙ Василь Михайлович 78-38-94	ВІТИНСЬКА Аліна Степанівна 78-38-94
Головний бухгалтер	Економіки	Освіти і культури
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна 28-39-32	ЛІСОВА Алла Степанівна (244) 3-11-78	КОВАЛЕНКО Оксана Анатоліївна 78-38-94
Відповідальний секретар	Інформації	Реклами
ХАРЧУК Олена Андріївна 28-39-32	КРАВЧУК Ірина Олександрівна 78-38-94	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна 78-07-70 0971552622
Літературні редактори	Відділ інтернет-новин	Приватних оголошень
МІСЮК Олена Миколаївна 28-39-32 БАНАДА Олена Андріївна 78-38-94	КРИШТОФ Олег Степанович 78-38-94	ТИМОШУК Руслана Борисівна 28-39-32

Тижневик «Газета Волинь».

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.

E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видавця заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «—» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р ІА83305290100026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 60306 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
97847 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
61136 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ ІНШИХ ОБЛАСТЕЙ).

Реєстраційні номери:
ВЛ №518-251 Р від 02.03.2018 р.,
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: ТОВ «Поділья-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 18.

Болить!

«ЗСУ, захисти!»

«А це Святий Миколай Чудотворець – покровитель міста Миколаєва»
(Юрій ЖУРАВЕЛЬ).**Де плачуть осиротілі казки...**

No-fly zone. Безпольотна зона. Над Україною небо закрито для мандрів. Небо відкрите для вбивчих ракет. Ангели зшивають пошкоджені повітряні шляхи. Латають... Бог витирає сльози купчастими хмарами

лаю, Санта-Клаусу, Пер-Ноелю, Йоулупуккі, Баббо-Натале, Сінтерклаасу, Товліс Бабуа, Ниулувана, Фазер Крістмасу, Юльтумте... Діти з різних країн. Різними мовами. Їхні серця без кордонів. Вони бажають миру хлопчикам і дівчаткам з країни, де no-fly zone, зате в небі літає смерть.

колай, Санта-Клаус, Пер-Ноель, Йоулупуккі, Баббо-Натале, Сінтерклаас, Товліс Бабуа, Ниулувана, Фазер Крістмас, Юльтумте та інші чарівники зберуться на велику раду. Будуть думати...

Це буде найважчий рік для виконання дитячих бажань. Але вони щось придумають...

P.S. «Сподіваюся, всі зрозуміють і мене на звинувачуватимуть за богохульство...» – написав автор шаржів Юрій ЖУРАВЕЛЬ. – А це ще одна сторінка ілюстрованої хронології війни – книги «СТОРИЦЯ», ви можете підтримати її видання тут: [СторицяМонобанк: https://bit.ly/3xaJ290](https://bit.ly/3xaJ290)

**PayPal: zhurawell@gmail.com
Стати патроном https://www.patreon.com/Zhuravel_Yurii
Або вже зараз придбати готову продукцію: <https://bit.ly/3KJytgv>. ■**

«**Душі злітають у Вічність. Якби небо було закрито для зла, вони б залишилися жити на землі.**»

Діти просять своїх святих подарувати мир країні, яку не бачили. Де плачуть осиротілі казки. Але колись дехто з цих дітей прилетить сюди. Коли в Україні буде fly zone – зона польоту.

А поки що... Можливо, Святий Ми-

Ольга ЧОРНА

Душі злітають у Вічність. Якби небо було закрито для зла, вони б залишилися жити на землі.

Душі з Вічності прилітають на Землю до зруйнованих домівок: для них не існує no-fly zone.

Ніч шуляться біля темних вікон: колись вона тут грілася.

Хлопчик малює війну і мир при свічці.

Дівчатко вкладає спати ведмедика в холодне ліжечко.

Діти пишуть листи Святому Мико-

Новорічна листівка**«З 1946-го читаю я улюблену «Волинь»**

Шановний Олександр Олександровичу, вітаю вас і весь ваш творчий колектив з Новим роком та Різдвом Христовим! Бажаю міцного здоров'я, щастя й миру!

Хочеться подякувати журналістам і всім працівникам, котрі причетні до творення газети, за їхню роботу в цей непростий час!

Дякую за те, що ми і під час війни маємо можливість читати ваші видання. Я особисто знову передплатив їх усі і на 2023 рік. Захотілося по-своєму (може, каламбурно) відгукнутися про них:

«З сорок шостого (1946 року. – Ред.) читаю я улюблену «Волинь»,
Сторінок би сто добавить – теж читати було б не лінь.

А «Цікаву» можна всім читати у вихідні, з задоволенням читаю цю газету й на будні.

А видання про кохання – це бальзам для душі. І щось так мені спечоче: «Ти у зиму не спіши».

В ній статті цікаві, кльові для життя й усяких вітх. Тож даю читати усім я, бо це «Читанка» для всіх...».

Якщо щось не так, то вибачайте – старість, хоч із вашими виданнями старіти не можна.

**З повагою Арсеній БОРИТЮК,
житель міста Устилуг. ■**

Тепла історія**Хороший знак**

Фото з фейсбук-сторінки Олега ПЕТРЕНКА.

З відгуку до цього допису: «Це еухаріс – лілія амазонська. Кажуть, зацвітає швидко у добрих людей. В інших може мати шикарне доглянуте листя і не цвісти роками. Хай радує. Її квітка – добрий знак, то до Перемоги!»

У нас з тобою ніколи не було особливих стосунків. Хоча ти провела зі мною більше часу, ніж будь-хто інший, за останній рік

Олег ПЕТРЕНКО

Я не давав тобі імені і навіть не знаю назви твого роду-племени. :) Навесні випадково знайшов тебе в своєму новому помешканні аж через місяць, як сам почав там жити. Думав, ти вже не виживеш, але почав тебе поливати. Потім було спекотне літо, а мене тижнями могло

не бути...

Обривав твоє мертве жовте листя, коли залишалось не більше двох живих зелених. Поливав водою, коли була можливість. А потім настала зима... Нормою стало +10°C у кімнаті, поки не натоплю дуйкою, але електрика для цього була не так вже й часто. Поливаючи тебе, думав, що зиму ти вже точно не переживеш із таким сусідом. А сьогодні, коли побачив, що ти надувала, то зрозумів, що ти така, як і ми всі... Весь рік боролась за виживання, а напередодні Нового року набралася сил, щоб розквітнути! Хороший знак! ■

Нескорені**Христя згорить, відстрілючись, а Ярий пустить собі кулю в скроню...**

фото з фейсбук-сторінки Евґен КИНОВАЛЕЦЬ.

Віра Королюк та Василь Семенчук недаремно віддали свої молоді життя за Україну – їхню справу продовжили нинішні воїни.

На фото підпільники з Ковельщини – Королюк Віра (Христя) та Василь Семенчук (Ярий). Вдивляючись у їхні обличчя, важко уявити, що в одну мить ця дівчина опиняється з кулеметом на горищі палаючої хати, даючи свій останній бій. А чоловік, уже майже добігши до межі лісу, отримує поранення в ногу. Вже за мить Христя згорить, а провідник Ярий вирішить пустити собі кулю у скроню

Евґен КИНОВАЛЕЦЬ

До того. Боївка провідника Ковельської округи ОУН Ярого розмішувалася у Буцині – селі на Ковельщині (донедавна Старовижівського району. – Ред.), що славилася національно свідомим населенням.

Їхній схрон був у надійних людей. Нічого не віщувало біди взимку 1954-го. МГБ продовжувало своє багаторічне полювання на учасників українського визвольного руху.

Проте у Буцині радянськими спецслужбами помічено одну дивну для них річ – школяр, син сторожа Миколи Лабнюка, регулярно бере з бібліотеки книги, хоча сама сім'я є малограмотною.

А його дружина часто їздить до Ковеля за по-

«**У Буцині радянськими спецслужбами помічено одну дивну для них річ – школяр, син сторожа Миколи Лабнюка, регулярно бере з бібліотеки книги, хоча сама сім'я є малограмотною.**»

купками, хоча заробіток у подружжя малий. Тому невдовзі сторожа Миколу затримують МГБісти і намовляють на співпрацю. Можна лише уявити, чим погрожували чоловікові і якою ціною йому далася ця зрада.

Вечір 17 січня 1954 року.

У схові Миколи Лабнюка боївка Ярого – двоє хлопців-підпільників та підпільниця Христя пригортаються кашею зі спецпрепаратом. Христя, у якої болів живіт, відмовилася від їжі.

Вона запідозрила щось недобре, коли одразу після вечері побратими міцно заснули.

Почувши шум надворі, дівчина намагалася розбудити хлопців. За той час МГБ оточило будинок.

Прокинувшись, підпільники розпочали бій, який тривав, допоки не загорілася будівля. І ось ця мить, коли Христя вирішує прикрити відхід провідника, хапає кулемет і піднімається на горище.

Ось ці хвилини, коли боївка на чолі із Ярим біжить до лісу. Ось ці крики зі сторони МГБістів: «Ярого треба взяти живим». Ось цей постріл, біль у нозі – і Ярий дістає з кобури свого револьвера. ■

facebook
volyn.com.ua

Усміхніться!

Я поїхав ровером у магазин алкоголю в п'ятницю ввечері, купив пляшку віскі і поклав її у свій велосипедний кошик. Перед тим як від'їжджати, подумав: якщо впаду, пляшка розіб'ється. Тому вирішив випити віскі одразу.

...І знаєте, це було правильним рішенням, бо я падав 7 разів по дорозі додому.